

N:o 154.

Af herr **T. W. Forsell**, *angående anslag för anordnande af en riksskyttefest m. m.*

Vid allmänna representantmötet i hufvudstaden den 28 sistlidne september med ombuden från de olika skytteförbunden inom riket uttalades allmänt den önskan, att under tiden för allmänna industriutställningen i Stockholm år 1897 borde anordnas en riksskyttefest, och uppdrog mötet åt centralstyrelsen att hos Kongl. Maj:t göra underdånig framställning derom, att Kongl. Maj:t täcktes hos Riksdagen begära ett extra anslag af 30,000 kronor som bidrag till kostnaderna för festen och till pris åt de täflande.

Man hyste den förhoppning, att då numera den frivilliga skytteverksamheten visat sig vilja lämpa sig efter de militära krafven och en ej obetydlig del af landets värnpligtige, inseende behovet af ytterligare utbildning uti skjutkonsten, underkastade sig för nåendet af detta mål ej ringa uppoffring af tid och penningar, statsmagterna ock skulle låta sig angeläget vara att i gengäld lemna någon uppmuntran; man ansåg att den bästa sådan under nuvarande förhållande otvifvelaktigt vore att bereda landets frivilliga skyttar tillfälle att vid en större rikstäflan mäta sina krafter med hvarandra och att utsigten att få deltaga uti sådan täflan, anordnad i hufvudstaden vid tiden för 1897 års utställning derstädes, skulle föra tusentals värnpligtige in bland de frivilliga skyttarnes led. Och så angelägen var man att få anslag för dylik täflan, att man uppdrog åt centralstyrelsen att derom göra *särskild* underdånig framställning.

Vid genomläsandet af utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen den 13 dennes, finner jag,

att centralstyrelsen uti sin underdåniga framställning till Kongl. Maj:t af den 14 sistlidne november om anslag till den frivilliga skytteverksamheten visserligen uttalat önskvärdheten af ofvan antydda skyttefest och gjort framställning om anslag dertill med 30,000 kronor, men detta endast under förutsättning att öfriga begärda anslag oberoende häraf och i främsta hand måtte utgå.

Om här vore fråga om en skytteverksamhet, som icke tillkommit på frivillighetens väg, utan deltagande deri vore en lagstadgad pligt för landets värnpliktiga ungdom, så skulle jag gerna i likhet med centralstyrelsen i främsta rummet sätta beviljandet af öfriga anslagskrafven, men då så icke är förhållandet, måste man söka utvägar för att uppmuntra och hålla intresset derfor vid lif, och jag håller före, att anordnandet af en allmän rikstäflan under utställningen i Stockholm 1897 skulle i detta hänseende verka synnerligen välgörande för skyttesaken och till fullo uppväga de olägenheter, som möjligen kunde uppstå deraf, att beviljandet af anslag härför kunde orsaka nedprutning å öfriga för skyttesakens främjande begärda anslag. Och bör ej heller vid frågans bedömande förbises, att det tillfälle, som såmedelst beredes dessa unge män att närvara i hufvudstaden under utställningen, utan tvifvel skall blifva gagnande äfven för deras borgerliga verksamhet, då de derigenom sättas i tillfälle att taga kännedom om hvad landet kan frambringa på industriens och näringarnes olika områden.

Jag är förvissad om, att öfverallt uti landet skola vännerna af den frivilliga skytteverksamheten med tungt sinne och vemod mottaga den oväntade och nedslående underrättelsen, att centralstyrelsen stält detta anslagskraft bakefter öfriga krafven och såmedelst möjligen beröfvat landets frivilliga skyttar detta ifrigt efterlängtade, kanhända aldrig återkommande tillfälle, att samtidigt med att allt hvad landet eger främst på industriens, näringarnes och konstens områden framvisas till täflan, äfven få inför fosterlandet visa hvad den frivilliga skytteverksamheten förmått under sin korta ordnade tillvaro åstadkomma för skjutskicklighetens höjande bland landets värnpliktige ungdom.

Lifligt öfvertygad om att den frivilliga skytteverksamheten kan i väsentlig mån bidraga till stärkandet af landets försvarskrafter men ock derom att denna på frivillighetens väg frammanade verksamhet kräfver uppmuntran från statsmagternas sida, om den skall ega bestånd, och att bättre sådan knappast kan gifvas såsom gengäld för den uppoffring af tid och penningar, som denna verksamhet kräfver af skyttarne än att dessa genom statens hjälp sättas i tillfälle att komma tillsammans för skjuttäflan just vid sådana tillfällen som 1897 års allmänna

utställning i hufvudstaden erbjuder, tvekar jag ej att för nåendet af detta mål vädja till Riksdagen, och är min vördsamma anhållan alternativt:

att Riksdagen ville för år 1897 bevilja ett extra anslag af 30,000 kronor i och för anordnandet af en riksskyttefest under utställningen i Stockholm nämnde år, *eller*, om sådant anslag icke kan beviljas,

att Riksdagen vid beviljandet af de af Kongl. Maj:t begärda anslagen för den frivilliga skytteverksamheten ville lemna sådant medgifvande, att, om besparingar å dessa anslag möjligen kunde åvägbringas, dessa besparingar må användas till anordnandet af en riksskyttefest under stora utställningen i Stockholm år 1897.

Om remiss till statsutskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 27 januari 1896.

T. W. Forsell.